

DESIRE®

A romantic couple embracing in a sunlit room. The man is wearing a dark suit and white shirt, and the woman is wearing a white off-the-shoulder dress. They are positioned in front of large windows with a view of a city. The woman has long dark hair and is looking towards the camera. The man is looking slightly away from the camera. The overall mood is intimate and romantic.

Jayci Lee
Utajovaný poměr

 HARLEQUIN®
TM

JAYCI LEE

UTAJOVANÝ POMĚR

PŘEKLAD

RŮŽENA ČERVENÁ

Milá čtenářko,

pojďme se vydat s mými hrdiny na dobrodružnou cestu za štěstím a za láskou. Ovšem na počátku postavy mých příběhů čeká ještě jedna stejně důležitá cesta, a to sestup do vlastního nitra. Čeká je objevení vlastních hodnot, přání a tužeb a také zbavování se strachů a předsudků.

V povídce Už nejsme přátelé ona a on překročí hranici přátelství a posunou svůj vztah na vyšší úroveň teprve tehdy, když se zbaví strachu ze ztráty vzácného vztahu... Romance Dcera vyděrače nám představí hrdiny z takzvané lepší společnosti, kteří ale touží po autentickém svobodném životě navzdory pokřivené morálce svých původních rodin. Příběh Utajovaný poměr staví hrdiny před rozhodnutí, zda je možné skloubit milenecký poměr s prací...

Ano, mé hrdiny čeká nejedno komplikované rozhodnutí. Věřím však, že Vy, milá čtenářko, ať již sáhnete po kterémkoli titulu, si četbu krásně užijete.

S láskou

Váš Harlequin

Jayci Lee

UTAJOVANÝ POMĚR

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Vows in Name Only

První vydání:
Harlequin Books, 2020

Překlad:
Růžena Červená

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2021 by Judith J.Yi
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN 978-83-276-7861-4 (EPUB)
ISBN 978-83-276-7862-1 (MOBI)
ISBN 978-83-276-7863-8 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Co je to, sakra, za divnou směsici klučičích kapel?

Na parketu klubu Pendulum tančil hlouček mladých dívek, mnohem mladších než šestadvacetiletá Adelaide Songová, a radostně výskal do přeslazené popové písničky. Večer ještě ani nezačal a dívky byly všechny opilé do sentimentální nálady.

Adelaide rozhodně *neměla* rozpoložení na tanec připomínající ze všeho nejvíc něco jako „Kolo kolo mlýnský“, a už vůbec ne v nočním klubu svého bratrance Colina. Po otevřené konfrontaci, tedy lépe řečeno hádce, se svou babičkou cítila potřebu odreagovat se u dobré hudby a vytančit ze sebe všechn vztek a pocit křivdy.

Co tady vůbec v pátek večer pohledává úterní dýdžej? Našla Tuckera, hlavního DJ a budoucího manažera, a požadovala, aby situaci okamžitě napravil.

„Ahoj Tuckere!“

„Ahoj Adelaide. Dlouho jsem tě tady neviděl. Jak se máš?“

„Už jsem se měla líp,“ usmála se kysle. „Proč je tady Ethan? Dneska bych se bez toho přiblblýho popíku teda obešla. Začíná víkend, pro všechno na světě! Chtělo by to něco pořádnýho.“ Adelaide se rozhlédla. „Kde je mimochodem Colin?“

„Má nějakou schůzku a poprosil mě, abych v jeho nepřítomnosti takříkajíc hájil hrad.“ Potetovaný

Tucker s piercingem na všemožných místech jen sklopil oči a kroutil se před ní jako malý kluk. „Ethan mě přemluvil, ať ho nechám hodinku hrát, a mně ho bylo líto. Je to fajn kluk.“

„Jo, fajn kluk, který nám tady pouští úterní noční popík na začátku víkendu.“

„Chápu. Vezmu to za něj,“ usmál se nesměle.

„Dík. Ty jsi nejlepší.“

Nechválila ho jen tak. Tucker byl velice talentovaný dýdžej a mohl být na své vpravdě šíleně skvělé schopnosti po právu hrdý. Za pár minutek už zazněly osvobozující tóny senzualně nabitých melodií pod Tuckerovou pomyslnou kouzelnou taktovkou a postupně uklidňovaly rozechvělost, zoufalství a pocit zmaru, které Adelaide tolik vykolejily.

Poslední dva roky po ukončení magisterského studia Adelaide opakovaně prosila babičku, aby jí dovolila zaujmout místo v Hansol Corporation – mamutím rodinném podniku, který se stal oděvním impériem. Jenže babička se pořád vykrucovala: „Možná za rok.“ Adelaide z toho přímo pukalo srdce žalem, protože ta slova ve skutečnosti znamenala, že jí babička pořád ještě neodpustila divoké roky na vysoké škole.

V té době střídala Adelaide kluky jako ponožky, šla z jedné party do druhé, kašlala na studium a odtrhovala se od rodiny. Trvalo jí to až do posledního roku vysoké školy. Teprve tehdy v sobě znovu vykřesala touhu po získávání nových vědomostí. Ujasnila si, co v životě chce, a našla rovnováhu mezi povinnostmi a zábavou. Jenže to už bylo téměř před šesti lety! Pro rodinu, bohužel, zůstávala nezodpovědným dítětem, které není schopné firmě Hansol přispět ničím zajímavým. Před babičkou se málem plazila a zoufale žadonila, aby jí dala šanci. *Už jsem přece jiná! Změnila jsem se.*

Adelaide se teď nechtěla poddat svému smutku a energicky vstoupila na taneční parket za ostrého

klapotu svých jehlových podpatků. Rozhodla se vystoupit na rohové jeviště, které se zvedalo asi metr nad taneční parket. Jakmile se na něm ocitla, sevřela zábradlí po jeho obvodu a našpulenými rty vydechla snad všechn vzduch z plic. Pak už jen zavřela oči a dovolila hudbě, ať ji prostoupí. Vždycky silně vnímala rytmus až ve svém nejhlubším nitru, odkud se šířil do boků, nohou a zbytku jejího těla. Když ji hudba naplnila po okraj, Adelaide se pustila do tance.

V tu chvíli kolem ní všechno zmizelo. Včetně jejích pocitů. I teď ji postupně opouštěla osamělost a nejistota. Babička s vyhýbavými slovy a zklamanými očima. Všechno se zmenšovalo a rozmazávalo tím víc, čím víc pohybovala tělem a nechala se unášet hudbou a rytmem.

Začala hrát její oblíbená skladba. Basy rozechvěly parket a duněly jí v žilách. Vnásely do ní syrovou drsnost. Zavřela oči a zvedla paže nad hlavu. Snažila se zachytit obrysy té skladby celým svým tělem. Úplně se v ní rozpouštěla, jako by neexistovala. Jen tančila. Chtěla tím ze sebe dostat všechny nepříjemné pocity.

Najednou zaslechla zdola z parketu zvláštní zvuk. Jakési přísné zavrčení. Splýval jí s hudbou. Byl v něm majetnický brutální tón. Příliš ho nevnímala, dokud její horní polovinu těla nesevřely silné paže a ona si neuvědomila, že se z toho divného zvuku zhmotnila nějaká postava. Nesmírně vysoká a vzteky rozpálená doběla. Postava muže.

„Krucinál, Addy! Co tady sakra pohledáváš?“

„Taky tě ráda vidím,“ opáčila s chladným nadhledem.

Jenže uvnitř se zachvěla příjemnou touhou, přestože se odmítala nechat uklidnit. *Michael Reynolds*. Nejlepší kamarád jejího bratra a její první láska. Pochopitelně neopětovaná. Většinou se k ní choval jako k bezvýznamné mladší sestře. Jenže ona momentálně z jeho nevinného dotyku hořela touhou.

„Dovol mi, abych tě odvedl domů,“ prohlásil. „Tvá babička o tebe má veliký strach.“

K čertu! Ještě ze sebe nedostala ani zdaleka všechnen hněv a melancholii. Zmítala se vnitřní nejistotou a dnes večer by nezvládla nic, co by zavánělo zlomeným srdcem. Zavřela tedy oči a tančila, aby jí ze života zmizel i Michael.

Protože jí pořád držel ruce, položila mu dlaně na mohutný hrudník a zaujala polohu typickou pro nespěšné tanečky ze základní školy. Jenže u nich člověk rozpačitě přešlapoval z nohy na nohu, zatímco ona se svůdně vlnila zároveň s hudbou. Michael zůstal chvíli jako solný sloup, ale pak sykl cosi mezi odkašláním a nadávkou.

„Odvážím tě domů. Hned.“ Bez váhání zvedl Adelaide do náruče a odnášel ji z parketu. Přitom se na ni mračil jako kakabus. I v jeho pohledu bylo zklamání.

Dost.

„Přestaň si tady laskavě hrát na Kevina Costnera a postav mě na nohy,“ odstrkovala ho od sebe.

„Ani náhodou.“ Najednou měl v očích veselejší jiskru. „Ještě si dobře pamatuju, jak umíš rychle běhat. Nemám náladu tě dneska honit.“

Adelaide zachytila koutkem oka nějaký pohyb. Už se k nim řítili kluboví vyhazovači se zařatými pěstmi. Dobře věděli, že je Colinova sestřenice a šli ji chránit. Michael ji vynášel z klubu v náručí a tvářil se dost naštvaně.

„Proboha živého, Michaeli, není mi deset!“ Zaníceně se mu bránila. Jestli ji ten idiot nepostaví na nohy, vytloučou z něj tihle chlápci duši dřív, než Adelaide stačí zakročit. „Musíš mě postavit. Půjdu s tebou sama.“

„Adelaide? Jsi v pohodě?“ *Pozdě.* Už je obklopila čtveřice věrných hlídačů pořádku. „Radím ti, ať ji pustíš, kámo.“

„Já vám radím, ať se vrátíte na svá místa, pánové.“

Michael ji sevřel pevněji a v očích mu blýskl temný výraz. Proč se takhle chová? „Odvážím slečnu Songovou domů.“

Náhle dopadla Michaelovi na rameno ruka úctyhodné velikosti: asi jako baseballová rukavice. Adelaide cítila, jak se celý napjal, ale pak se uvolnil a postavil ji na zem. *Teď mě chce pustit? Nechápe, že jsem jedinou zábranou mezi touhle obří pěstí a jeho obličejem?*

Adelaide se prudce otočila tváří k vyhazovačům a připlácla se zadní stranou svého těla na Michaelova stehna a hrud'. Sáhla pažemi dozadu a pevně sevřela tu část jeho těla, na niž dosáhla. Kdyby se doopravdy rozhodl pohnout, tak ho neudrží, ale upřímně doufala, že ho aspoň zpomalí. Teď byla každá vteřina drahá a znamenala odklad nadcházející katastrofy.

Vnímala, jak Michael zatíná všechny svaly, a tak prudce chňapla rukama za sebe, aby zabránila jeho případnému útoku. Instinktivně ho chtěla chránit, ale příliš pozdě jí došlo, kterou část jeho těla vlastně svírá. Držela ho za hýždě přesně v místech, kde se jeho pozoruhodný zadek napojoval na stehna. Nadšeně ho sevřela, jen aby se ujistila.

No jo! Držím ho za prdel!

Vzápětí ho pustila a sevřela látku jeho kalhot. Snažila se jí držet v pěstech co nejlépe.

„Klid, chlapci.“ Promluvila hlasem, do něhož vložila maximum ocelově chladné britkosti, aby zakryla jeho mírnou rozechvělost. „Můj velký bráška se rozhodl vyslat svého nejlepšího kámoše, aby mě zachránil přede mnou samotnou. Však víte... před pitím, tancem a všeobecnou zhýralostí.“

K jejímu uspokojení se všichni vyhazovači rozesmáli nad absurdností takového nápadu. Aspoň že oni věděli, co je Adelaide zač. Dokázala se postarat nejen sama o sebe, ale často i o ostatní.

„Já vím, já vím. Je to směšné, ale on je v podstatě

něco jako můj bratr. Někdy se ke mně chová jako k holčičce, kterou jsem byla, když jsme si spolu v dětství hráli. Zřejmě mě dodnes vidí s odstávajícími zapletenými čůpky s mašličkami.“ Začala vnímat bezprostřední okolí a viděla, jak se k nim obrací pozornost stále více lidí. „Ale vy jste kluci mí kámoši a víte, že tohle zvládnou, že? Tak se, prosím vás, vraťte do práce, než tady ztropíme zbytečně scénu. Nebudeme nikomu dělat divadýlko.“

Jakmile se obři stáhli a pro jistotu na Michaela aspoň výhrůžně vycenili zuby, Adelaide od něj poodstoupila. Okamžitě citelně postrádal příjemné teplo jejího těla. Michael by si ji k sobě nejraději přitáhl a znovu si přitiskl její drobné silné dlaně na zadek. *Krucinál!* Sám se chová jako absolutní pitomec. Vždyť tohle je Adelaide! Garrettova malá sestřička!

Měla pravdu. Je v podstatě něco jako její bratr. Pamatoval si, jak vyrůstala z roztomilého miminka s neuvěřitelně naducanými tvářičkami v rozhněvanou zakaboněnou puberťačku. V mnoha směrech o ní pořád uvažoval jako o vzdorovité holce, než o dospělé ženě, kterou teď byla. *Ale být něco jako její bratr?* Její slova mu zůstala vězet jako kámen v žaludku.

„Pojď!“ rozkázala Adelaide mezi zařatými zuby, popadla jeho ruku do smrticího sevření a vedla ho k východu.

Poslechl ji bez námitek.

Když mu paní Songová zavolala s prosbou, aby zkontroloval, kde je Adelaide, Michaela se hned zmocnily obavy a nervozita. Grace Songová nepatřila k ženám, které dělají mnoho povyku pro nic. Řídila Hansol Corporation i svou rozvětvenou rodinu železnou rukou a zacházela s ní s mrazivou přesností, jak bylo třeba.

Pokud snad měla obávaná vládkyně Songova rodu nějaké slabé místo, byla to její jediná vnučka. V jejích očích byla Addy pořád ta sedmiletá holčička, které

umřela maminka na rakovinu, což způsobilo, že se její otec stáhl do sebe a do svého zármutku. Najednou přišla malá Addy v podstatě o oba rodiče. Paní Songová dávala Adelaide mnohem větší svobodu než kterémukoli ze svých dětí nebo vnoučat. Pokud měla pocit, že snad Addy něco hrozí, rozhodně to bylo opodstatněné.

Michael tedy odsunul stranou hromadu práce a vydal se hledat Adelaide. Našel ji na jevišátku v Colinově klubu, kde tančila se zavřenýma očima a spousta mužů ji přímo hltala hladovými pohledy. Michael se z toho mohl zbláznit vzteky. Teď ji popadl za ruku zbytečně silně a vedl ji ke svému autu. Stálo ho veškeré sebeovládání, aby v klubu neodhazoval do stran všechny chlapy, kteří na ni civěli. Neměl právo si na ni dělat nějaké nároky, ale v tom okamžiku v něm všechno křičelo, že je Addy jeho. Připsal to na vrub svého dočasného šílenství.

„Co se s tebou, sakra, děje?“ Přitáhl ji ke svému autu a položil jí ruce na ramena. „Předvádíš se tam přede všema...“

Adelaide jen přimhouřila oči bolestí a vytrhla se mu. Svými slovy ji ranil do hloubi duše, a sice jich hned litoval, ale chtěl jí je říct. Vzpomínka na to, jak sama tančí na vyvýšeném jevišti a kolem ní se shlukují muži jako mury kolem lampy, v něm cosi rozpoutala. Úlek, vztek a... chtíč. Všechno se to v něm pralo. Byl zmatený a zlobil se na sebe a trochu i na ni, přestože neprovedla nic, čím by to zavinila. Michael měl dojem, jako když padá do hlavě do propasti, ale to byl jeho problém. Nebylo by spravedlivé stáhnout ji s sebou.

„Co tady pohledáváš?“ ptala se a výraz se jí změnil ve znuděný ironický úsměšek.

Michael si prohrábl prsty husté vlasy a sevřel si je na temeni hlavy do pěstí, jako by se chtěl pořádně vykrákat.

„Takže Její Veličenstvo Grace Songová tě povolala, abys mě šmíroval.“ Na tvářích jí ze vzteku naskákaly rudé skvrny. „Odkdy jsi její poslíček a vyřizuješ pro ni pochůzky?“

„Addy...“

„Takhle – mi – laskavě – neříkej!“ odsekávala důrazně slova od sebe. Otočila se k němu zády a šla pryč.

„Krucinál,“ zaklel a vyrazil za ní. Popadl ji za ruku. „Dělá si o tebe starosti. Takové, že mi zavolala, abych tě našel. Co jste si vy dvě udělaly?“

„Pohádaly jsme se, protože mám plné zuby toho, že se ke mně chová jako k děcku. Ironií bylo, že jsem vyběhla z domu a vzlykala skutečně jako malá.“ Adelaide cítila, jak z ní pomalu vyprchá vztek a zoufale nahrbila ramena. „Chápu její obavy. Neviděla mě brečet od mých sedmi let. Ale už to fakt stačilo. Takhle to dál nejde.“

Michael najednou pochopil, proč ho paní Songová zavolala. Adelaidin starší bratr Garrett teď bydlel s manželkou a dcerou v New Yorku a Colina asi nemohla sehnat. Chtěla tenhle problém udržet co nejvíc v rodině. Michael sice nebyl rodina jako taková, ale v dětství strávil víc času u Songových než doma. Navíc se jim staral o reklamu. Věděla, že bude diskrétně mlčet o tom, v jakém stavu Adelaide objeví.

„Jsem už připravená zaujmout své místo v Hansolu, ale moje babička, *halmeoni*, mě pořád odbývá svým ‚možná za rok‘. Hansol je naše rodinné dědictví a já chci být součástí jeho budoucnosti.“ Adelaide pomalu umlkla a větu dokončila zoufalým povzdechem, až ji Michale vzal ochranně kolem ramen. Chtěl její smutek nějak zahnat, ale nejlepší, co mohl udělat, bylo poslouchat. „Jenže tohle mi pořád opakuje už dva roky. A až se jí zeptám příště, odpoví zase stejně. Nevěří, že bych mohla něčím přispět. Pro ni jsem pořád nic, jen hloupé děcko.“

„To snad není možné! Jsi jedna z nejchytřejších holek, co znám,“ prohlásil a přešel jí rukou po hedvábně hebkých pramenech dlouhých vlasů. Objala ho. „Rozhodně žádné hloupé děcko. Tvá babička to ví líp než kdokoli jiný.“

„Tak proč mě nepustí do Hansolu?“ Zaklonila se a podívala se mu do očí. „Asi se bojí, že pokazím firmě pověst. Pořád mi neodpustila mé studentské výstřelky. Jenže většina těch žvástů v bulváru v sobě neměla ani zrníčko pravdy. Jo, jistě, chodila jsem na nejrůznější večírky a střídala kluky víc, než je zdravo, ale teď už mi přece není osmnáct!“

„Nepřipadá mi, že by tvá babička byla tak úzko-prsá. Určitě má své důvody. Ale jestli si myslíš, že tě považuje za neschopnou, dá se to snadno napravit.“ Pořád ji objímal kolem pasu a teď ji ještě navíc hladil v malých kroužcích dole na zádech. Když si konečně uvědomil, co dělá, musel zakašlat a nechal ruku klesnout.

Adelaide zvedla obočí a založila si ruce na hrudi. Nevěděl, jestli proto, že chce slyšet jeho návrh, nebo proto, že se chce od něj co nejrychleji vzdálit. „Pověz mi něco víc o té snadné nápravě.“

V hlavě měl jako vymeteno. Když si totiž založila ruce na hrudi, nadzvedla si krásná plná ňadra. Ta ne-skutečně sexuálně přitažlivá scéna v klubu mu zřejmě zkratovala mozek. Snažil se s tím bojovat a něco konstruktivního vymyslet.

„Ty máš magisterský titul z oděvního návrhářství, že?“

„A ze sociologie.“

„To je ještě lepší.“ Michael si zamnul ruce. „Hansol má zvláštní oddělení korporátní společenské odpovědnosti. Má na starost podporu různých charitativních akcí. Myslím, že bys mohla zorganizovat velkou dobročinnou akci a předvést své babičce i světu, že dokážeš nejen plánovat, ale také vše realizovat.“

„No jo, máš pravdu! Mohla bych dělat milion věcí!“ Celá se rozzářila. „Kde mám začít?“

„Tak se jim na to oddělení ozvi. Tam musejí tvůj návrh schválit.“

Pomalou zvedala koutky do úsměvu a nakonec se vesele chichotala jako malá. Vrhla se na něj a objala ho. Zatetelilo se mu u srdce a zvedl ji do výšky a pevně objal. Nejrady by ji tak držel navždycky. Než se stačil vzpamatovat, Adelaide k němu zvedla obličej a políbila ho na tvář.

„Díky Michaeli!“ Tvářila se tak rozzářeně, že měl co dělat, aby jí nezlíbal celý obličej.

„Jasná věc, maličká.“ Přejel jí ukazováčkem po dokonalém nose, něco takového jí naposledy udělal, když byla ještě opravdu malá.

Adelaide prudce ucukla a odstrčila mu ruku. Oči jí plály vzteky. Najednou svého gesta zalitoval. Nechtěla přece, aby ji brali jako dítě. On teď zneužil její zranitelnosti a situace.

Adelaide se prudce otočila zády a odešla. Pořádně se na něj naštvála. To se dalo čekat.

DRUHÁ KAPITOLA

Po příjezdu domů se Adelaide trochu uklidnila a přestávala se na Michaela zlobit. V duchu zalétla do minulosti, vzpomínala, jak se do něj zamilovala jako úplně malá holčička, když ještě ani neuměla pořádně mluvit. Byl to nejlepší kamarád jejího bratra Garretta a ona je zbožňovala oba. Po jednom obzvlášť vydařeném dni, když si všichni hráli na piráty, požádala Garretta, aby si ji vzal za ženu. Jemně ji upozornil, že to nejde, protože je její bratr. Druhá volba pochopitelně padla na Michaela. V rozkošném věku čtyř let se ale styděla říct mu to přímo. V duchu se zapřísahala, že ho požádá o ruku hned, jakmile vyroste.

Naštěstí v průběhu let svou dětskou zamilovanost překonala. Jinak by na něj čekala snad až do smrti, protože on si o ní dodnes myslel, že je ještě malá holka. Navíc jí stačil zlomit srdce, když se oženil s jinou v době, kdy ona byla na střední škole.

Adelaide byla tehdy přidrzlá puberťačka, která nikdy s nikým nechodila, ale měla plnou pusou řečí a předstírala obrovské sexuální zkušenosti. Jenže pravdou bylo, že v sedmnácti ještě nedostala ani obyčejnou pusou. Myslela si bůhvíco, byla tak pitomá, že se cítila být Michealovi „zaslíbená“! Jenže on si klidně vezme jinou! Od té chvíle dělala Adelaide všechno, aby si ztracený čas vynahradila.

Po rozvodu se Michael zase stal součástí Songovy rodiny, ale už to nebylo jako dřív. Jako by z něj